R 5325 (page 300)

நாம் உண்மையிலேயே புது சிருஷ்டிகளா அல்லது புது சிருஷ்டிகளாக கருதப்படுகிறோமா?

ARE WE ACTUAL OR RECKONED NEW CREATURES?

"ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் புதுசிருஷ்டியாக இருக்கிறான். பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின." - 2 கொரிந்தியர் 5:17

புது சிருஷ்டியைப் பற்றிய இந்த பாடம் தேவனுடைய வசனத்திலிருந்து நமக்கு வருகிறது. சத்திய ஆவி இதற்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. "ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால், அவன் புதுசிருஷ்டியாக இருக்கிறான். பழையவைகள் ஒழிந்து போயின; இதோ அவைகள் புதிதாயின." (டயக்லாட் மொழிபெயர்ப்பு) பிறகு வெளிப்படையாக நம்மிடமிருந்து பழையவைகள் ஒழிந்து போனால், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டி, நாம் இப்பொழுது ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இப்போது புது சிருஷ்டியாக கருதப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. மாற்றம் உண்மையானது, நம்பிக்கையுள்ளது. மனித சித்தத்தை தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, அர்ப்பணத்திற்கு முன் செய்த செயல்களை புதுசிருஷ்டியின் மேல் வைப்பதில்லை. முழு கணக்கும் புதிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

நாம் தேவனால் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற பொருளில் நாம் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறோம். தேவன் நமக்கு பூமிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு பதிலாக பரலோகத்துக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களை கொடுத்திருக்கிறார். நாம் இனி உலகில் ஒரு பெரிய இடத்தை அடைவோம் என்று முயற்சி செய்வதில்லை. நமக்கு புதிய அபிலாஷைகள் இல்லை. நமது நோக்கமெல்லாம் தேவனுக்கு பிரியமாக வாழ்வதே. இந்த மனோபாவ மாற்றம் எல்லா வழிகளிலும் மனமாற்றத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

மாற்றம் என்பது மறுபடியும் எதிர் வழியில் வேறு விதமாக, குறுக்காக உருவாகுதல். நமது சித்தத்தின் இந்த மாற்றத்தால் நாம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் இந்த மாற்றத்தை செய்தால் அல்லது மாறினால், இனி அவர் நமது பாவத்தை கணக்கிடாமல், இது முதற்கொண்டு நாம் பாவிகளாக நில்லாமல் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக நிற்போம். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்பதை உலகம் அறியாது. நாம் உலக நம்பிக்கைகள் முழுவதையும் விட்டுவிட்டதையும், உலகம் தேடுகிறதற்கு மாறான ஒரு வெகுமதியை நாம் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் அவர்கள் உணரவில்லை.

இந்த மாற்றம் மனதில் மட்டுமே இருக்கிறது, சரீரத்தில் இல்லை என்பது இந்த காரியத்தை திருத்தி அமைக்காது. விஞ்ஞானப்படி ஏழு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை நமது சரீரம் முழுவதுமாக மாற்றப்படுகிறது. பழைய செல்கள் அழிந்து புதிய செல்கள் உருவாகின்றன. அவனது சரீரம் மாற்றப்பட்டதால் அவன் ஒரு புதிய மனிதனல்ல. இது அப்படியாக இருந்தால் இந்த காலத்தில் நாம் அநேக மாற்றங்கள் அடைந்திருப்போம். இது வரை நமது மனதை பொருத்தவரை குணநலம் மாறவில்லை. நாம் ஒரு கையை இழந்தால் நமது குணநலம் கூட அப்படியே இருக்கிறது. அல்லது நமது ஒரு காலையும் ஒரு கையையும் இழந்தால், இந்த இழப்பு நமது குணநலத்தை மாற்றாது.

இந்த காரியத்தில் நமது குணலட்சணம் மாறுவதில்லை. ஏனெனில் குணலட்சணம் என்பது நான் என்கிற சிந்தை ஆகும். ஆகையால் நான் என்கிற சிந்தை மாற்றம் அடையும் போது, அந்த புது சிருஷ்டி மற்றதிலிருந்து தெளிவாக பிரிக்கப்படுகிறது. எனினும் அதற்கு ஒரு ஆவியின் சரீரம் இல்லாதிருப்பது பிரச்சனையல்ல. புது சிருஷ்டி என்பது புது சிருஷ்டிதான், பாதகமான சூழ்நிலைகளின் கீழ் இப்பொழுது தான் அவன் புதுசிருஷ்டி. அப்படியிருக்க அவன் புது சிருஷ்டி ஆவான். அவன் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய, தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற தெய்வீக சுபாவம் மற்றும் நித்திய சந்தோஷத்துக்குள் நுழைந்திருக்கிறான்.

தேவனுடைய பார்வையில் நமது நிற்குதல்

நாம் இப்பொழுது மாம்சீக சரீரத்தில் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறோம். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: "நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் எழுந்ததுண்டானால், மேலானவைகளையே நாடுங்கள்." சரீரம் எழவில்லை, ஆனால் புது சிருஷ்டி எழுந்திருந்தது. புது சிருஷ்டி மரிக்கவில்லை, ஆனால் பழைய சிருஷ்டியே மரித்தது. "கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருப்பது," (கொலோசேயர் 3:3) பழைய சிருஷ்டியின் ஜீவனல்ல, ஆனால் புதுசிருஷ்டியின் ஜீவன். அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பதாவது: "தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருந்தால், நீங்கள் மாம்சத்துக்குட்பட்டவர்களாயிராமல் ஆவிக்குட்பட்டவர்-களாயிருப்பீர்கள்." மேலும் அவர், நாம் மரித்தவர்களாக மாத்திரம் கருதப்படாமல் மரித்தோரிலிருந்தும் எழுப்பப்பட்டவர்களாகவும் கருதப்படுகிறோம் என்று கூறுகிறார். "நீங்களும் உங்களை பாவத்திற்கு மரித்தவர்களாகவும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறவர்களாகவும் எண்ணிக்-கொள்ளுங்கள்!" (ரோமர் 6:11)

சரீரமானது புது சிருஷ்டியல்ல, ஆனால் அது புது சிருஷ்டிக்குரியது. அது புது சிருஷ்டியின் ஊழியக்காரன். தேவனானவர் அங்கீகரிப்பதெல்லாம் புது சிருஷ்டியை மட்டும்தான், ஏனெனில் அவர் மாம்சப்பிரகாரம் நம்மை அறியவில்லை. நாம் ஆவியின்படி வாழ வேண்டும். நமது காரியங்கள் எல்லாம் இந்த நோக்கு நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும்."நாம் மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்க வேண்டும்." (ரோமர் 8:14) நமது பார்வை இதுவாக இருக்க வேண்டும். நாம் புது சிருஷ்டிகளாக கொஞ்சகாலம் மட்டுமே இந்த சரீரங்களில் வாழ்கிறோம்.

இந்த சரீரங்கள் நமக்கு அடிமை. நாம் அவற்றை நமது அடிமைகளாக பயன்படுத்த வேண்டும். தற்காலத்தில் சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகள் புது சிருஷ்டிக்கு சாதகமானதல்ல. ஆனால் தேவன் நோக்குவது புது சிருஷ்டியைத்தான்," ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால், புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்து போயின, எல்லாம் புதிதாயின." அவன் நல்ல அர்ப்பணம் செய்வதில் தோல்வியடைந்தால், ஜெயங்கொள்ளுவதில் தோல்வியடைந்தால் அவனுக்கு உயிர்த்தெழுதல் இருக்காது; ஏனெனில் அவனது பூமிக்குரிய உரிமைகள் அழிந்துவிட்டன.

"நீங்கள் மாம்சத்துக்குட்பட்டவராயிராமல் ஆவிக்குட்பட்டவர்களாயிருப்பீர்கள்." மாம்சீக சரீரங்களை பெற்றிருந்து, புது சிருஷ்டியாக கிரியை செய்கிறோம். ஆனால் மாம்சம் நாமல்ல; அதாவது நமது வகை அல்ல, நமது சுபாவமல்ல. ஒரு புது சிருஷ்டியாக மட்டுமே நாம் வாக்குத்தத்தத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ளக்கூடும், இயேசு மாம்சத்திலேயே மரித்தார். அதாவது தமது மாம்சத்தை பலியாக கொடுத்தார். அவரது அர்ப்பணத்தில் மாம்சீக உரிமைகளை விட்டுக்கொடுத்தார். அவர் தமது உரிமைகளை விட்டுக்-

கொடுத்ததின் அடிப்படையில்தான் பிதாவானவர் அவரை புது சிருஷ்டியாக ஜெநிப்பித்தார். ஆகையால் அவர் கூறியதாவது என் பிதாவின் சித்தத்தை செய்வதே என்னுடைய சித்தமாக இருக்கிறது. பிதா எனக்கு கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணுவேன். (யோவான் 18:1)

இயேசு அவரது பூமிக்குரிய உரிமைகளுக்காக நிற்கவில்லை, அவரது மரணம் கல்வாரியில் அல்ல, அது மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யோர்தானில் ஆரம்பித்தது. நிழலில் பிரதான ஆசாரியன் காளையை பலியிட்டது மனிதன் இயேசுவை குறித்து காட்டியது. நமது கர்த்தர் தமது மானிட ஜீவியம் முழுவதையும் கொடுத்தார். பிரதான

R5325 : page 301

ஆசாரியன் வேறொரு நபராக இருந்தார். அவர் உள்ளே சென்று ஊழியம் செய்த பொழுது அவரது மானிட சுபாவம் பலி பீடத்தில் பலியிடப்பட்டு, அவரது சரீரம் பளையத்துக்கு புறம்பே, ஆனால் பாளயத்தின் பார்வையில் அளிக்கப்பட்டது.

ஆத்துமாவுக்கும் புதுசிருஷ்டிக்கும் இடையேயான வேறுபாடு

ஒவ்வொரு புது சிருஷ்டியும் ஒரு ஆத்துமா, ஆத்துமா என்ற வார்த்தை வேதவாக்கியங்களில் உண்மையிலேயே பரந்த முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உணர்வுள்ள, அறிவும் உணர்ச்சியும் உள்ள எந்த ஒரு ஜீவியையும் இது குறிக்கிறது. ஒரு மீன் அறிவுத்திறனை பெற்றிருக்கிறது. ஆகையால் மீன் ஒரு ஆத்துமா என்று விளக்குகிறது. (ஆதியாகமம் 1:20 ஐ மார்ஜினில் பார்க்கவும்) ஒரு நாய், ஒரு பசு, ஒரு குதிரை ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஆத்துமா. ஒரு தேவதூதன் ஒரு ஆத்துமா, ஒரு ஜீவி. தேவன் ஒரு ஆத்துமா அல்லது ஜீவி, வேதாகமம் அவ்வாறு கூறுகிறது. வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறதாவது: "பின்வாங்கிப் போவானானால் அவன் மேல் என் ஆத்துமா பிரியமாயிராது" (எபிரேயர் 10:38) இது தேவனுடைய ஆத்துமாவைக் குறிக்கிறது.

ஆகையால் எந்த ஒரு அறிவுள்ள ஜீவியைக் குறித்த இந்த வார்த்தையின் பரந்த பயன்பாடு, புது சிருஷ்டியாக நாம் அனைவரும் ஆத்துமாக்கள், அறிவுள்ள ஜீவிகள். நாம் இரட்டை ஆத்துமாக்களாக இருப்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதாவது ஆரம்பிக்கும் போது நாம் மானிட ஆத்துமாவாக இருந்தோம். ஆனால் நமக்கான இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக தேவனுடைய விசேஷித்த ஏற்பாட்டினால் நாம் புது சிருஷ்டிகளாக இருக்கும்படி மறுபடியும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த ஜெனிப்பித்தல் சிந்தைக்குரியதாகும். இந்த வழியில் தான் நாம் இப்போது புது சிருஷ்டிகளாக இருக்கிறோம். இந்த புது சிருஷ்டி இன்னும் பூரணமடையவில்லை. இந்த புது ஆத்துமா, தேவன் எண்ணங்கொண்டிருந்த நிலைமைக்கு இன்னும் வரவில்லை. புதுசிருஷ்டிகள் இந்த பொக்கிஷத்தை பழைய சரீரத்தில் மட்பாண்டத்தில் பெற்றிருக்கிறோம் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு கூறுகிறார். புது சிந்தையானது சரீரத்தையோ அல்லது அதன் நண்பர்களது விருப்பத்தையோ பொருட்படுத்தாமல் பிதாவின் சித்தத்தை செய்ய வேண்டும். புது சிந்தையானது எல்லா சூழ்நிலைகளின் கீழும் பிதாவினுடைய சித்தத்தை செய்ய வேண்டும்.

ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளை நித்திய ஜீவனை முன்னரே பெற்றிருப்பதாகக் கூறலாம். அவன் விசுவாசத்தினால் அதைப் பெற்றிருக்கிறான். ஆனால் புது சிருஷ்டியானது, புது ஆத்துமாவானது இன்னும் முழுமையடையவில்லை. புது

R5326 : page 301

ஆத்துமாவானது முழுமையடைந்தால். கிறிஸ்துவைப் போன்ற சரீரத்தை நாம் பெறுவோம்

என்பது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது. நாம் அவரைப்போல் இருப்போம். அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரை தரிசித்து, அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவோம். நாம் தெய்வீக தளத்தின் ஆத்துமாக்களாக இருப்போம். ஆனால் நாம் மானிட தளத்தின் ஆத்துமாக்களாக இருந்தோம். இப்போது நாம் மாறுதலடையும் நிலைமையில் இருப்பதாக கருதப்படுகிறோம்.

இரட்டை ஆத்துமாக்கள் - இரட்டை சிந்தையல்ல

நாம் இரட்டை ஆத்துமாக்களைப் பற்றி பேசும் போது, நாம் இரட்டை சிந்தையை நாம் அர்த்தப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அது கண்டிக்கத்தக்க நிலைமையாக இருக்கும். நாம் ஒரு மனமுள்ளவர்கள். இரட்டை என்பது நாம் ஒரு வகையான சிந்தையையும் வேறு வகையான சரீரத்தையும் உடையதாயிருக்கிறது. ஒரு பரிபூரண ஆத்துமா என்பது ஜீவிய கொள்கையுடன் இணைந்த உயிரினத்தை தருகிறது. இப்படியாக ஒரு மீன், ஒரு நாய். ஒரு குதிரையுடன் அது இருக்கிறது. அது ஆத்துமாவாக இருப்பதற்கு முன்பு ஒரு உயிரினம், ஒரு உயிர்ச்சக்தி, ஒரு ஜீவனின் பொறி இருக்கிறது. கர்த்தருடைய ஜனங்கள் ஆரம்பத்தில் சகல மனுக்குலத்தைப் போல பொதுவான ஆற்றல்களையே பெற்றிருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் மறுபடியுமாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார்கள். புது சித்தம், புது சிந்தை, அதன் தேவைகளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒரு உயிரினத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.

உயிர்த்தெழுதலில் புதுசிருஷ்டியானது அதன் தேவைக்கு முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உயிரினத்தைப் பெற்றிருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது அது மாம்சத்தின் ஒரு பூரணமற்ற, ஆவிக்குரிய தளத்தில் பூரணமடையாத ஒரு ஆத்துமாவாக இருக்கிறது. சித்தத்தோடும் சிந்தையோடும் இயற்கை சரியானபடி செல்வதால், மாம்சமானது புது சிருஷ்டிக்குரியதாக கருதப்பட்டு, அந்த புது சிருஷ்டி இந்த மாம்சத்திற்கு முழு பொறுப்பாக்கப்படுகிறது.

நமது பழைய சித்தம், பழைய சிந்தை மாத்திரம் மரித்ததாக கருதப்படாமல் நமது பழைய சரீரங்களும் மரித்ததாக கருதப்படுகிறது என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இன்னும் மேலே சென்றால் நமது சரீரம் பாவம் நீக்கப்பட்ட நிலைமையில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு அல்லது உயிர் கொடுக்கப்பட்டு, புது சிருஷ்டிக்கு ஊழியர்களாக, நமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுபவைகளாக ஆக்கப்படுகின்றன. "நமக்குள் நிலைத்திருக்கிற தேவனுடைய ஆவியினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு" நிலைத்திருக்கிற பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையை பொருத்த வரை, அது நமது இருதயத்தையும், சிந்தையும் ஆளுகை செய்து, நமது மாம்சீக சரீரத்தை கட்டுப்படுத்தி, சக்தியூட்டுகிறது.

சுயகட்டுப்பாட்டின் இரகசியம்

நாம் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து தேவன் நம்முடன் புது சிருஷ்டியாக தொடர்பு கொள்ளுகிறார். அவர் மாம்சத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுவதில்லை. மாம்சமானது ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்குள்ளாயிருக்கிறது. தேவன் தகப்பனாகிய ஆதாமின் மாம்சத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அதை அழிவுக்குள்ளாக தீர்ப்பு செய்தார். பிறகு அவர் கிறிஸ்து மூலம் ஒரு வழியை கொடுத்தார். அதன் மூலம் மனுக்குலமானது அழிவிலிருந்து காக்கப்பட்டது. தேவனுடனான சபையின் உறவு முற்றிலுமாக புது சிருஷ்டியாகவே ஆகும். அந்த சமயத்திலிருந்து நாம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட புது சிருஷ்டியாகிறோம். அவரது ஊழியத்திற்கு அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட நமது அழிந்து போகக்கூடிய சரீரங்களை புது சிருஷ்டியின் ஒரு பாகமாக தேவன் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். ஆகையால் நாம்

பாடுபட்டால், பாடுபடுவது புது சிருஷ்டியாகும். இந்த உணர்வில் நமது அர்ப்பணத்திலிருந்து நமது சரீரத்தை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். "கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது."

நமது மானிட சரீரங்கள் அவரது ஊழியத்திற்கு வாகனமாக இருப்பதால் தேவன் அவைகளை தமது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்கிறார். நாம் எந்த அளவுக்கு கர்த்தருடைய ஆவியில் பலப்படுகிறோமோ அதற்கு தக்கதாக, புதுசிருஷ்டியின் சித்தத்தை செய்ய நமது அழிவுக்குரிய சரீரங்களை கட்டுப்படுத்தும் சக்தியை பெற்றிருப்போம். ஆனால் நாம் பலவீனமாக இருந்தால், நமது மாம்சீக சரீரத்தை சரியாக கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆகையால் தேவன் நமக்கு தமது சத்தியத்தை கொடுக்கிறார். நாம் சத்திய ஆவியை அதிகமாக பெறுவோமானால், நாம் முழுவதுமாக பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, பிதாவானவர் சித்தத்திற்கு முழுவதுமாக இணக்கத்திற்கு வந்து, நமது அழிவுக்குரிய சரீரத்தை அதிகமாக முழு கட்டுப்பாட்டிற்கு கொண்டு வருவோம்.